

Súd: Okresný súd Nitra  
Spisová značka: 9C/143/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112216716  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mihalčinová  
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4112216716.19

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Alenou Mihalčinovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanej: A.. U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, X., o zaplatenie 3.189,17 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.019,76 eur s úrokom 14,70 % ročne zo sumy 2.266,32 eur od 02.03.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 2.266,32 eur od 02.03.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 660,23 eur od 02.03.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,22 %.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra rozsudkom č.k. 9C/143/2013-151 zo dňa 23.01.2014 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.141,85 eur s úrokom 14,70 % zo sumy 2.266,32 eur od 2.3.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % zo sumy 2.266,32 eur od 2.3.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 2.3.2012 zo sumy 667,02 eur do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Voči predmetnému rozsudku súdu prvého stupňa podala žalovaná odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/1142/2014-174 zo dňa 26.11.2015 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nie je preskúmateľné, keď absentuje dostatok skutkových a právnych dôvodov odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Je tomu tak z dôvodu, že súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie dôkazom navrhnutým zo strany žalobcu v návrhu na začatie konania a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.12.2008, keďže obsahom spisu je na č.l. 11 a 12 len prvá a tretia strana tejto zmluvy a absentuje druhá strana tejto zmluvy. Odvolací súd ďalej poukázal na skutočnosť, že výrok napadnutého rozsudku nezodpovedá, pokiaľ ide o priznanú výšku úroku z omeškania, podaniu žalobcu zo dňa 06.06.2013 (na č.l. 69 až 71 spisu), v ktorom podaní žalobca okrem iného žiadal priznať nižší úrok z omeškania a to vo výške 8,5 % p.a. zo sumy 2.266,32 eur (nie už zo sumy 667,02 eur), čo zodpovedá aj podaniu žalobcu zo dňa 26.03.2013 (na č.l. 45 až 48 spisu), ako aj uzneseniu súdu prvého stupňa o zastavení konania (na č.l. 101 spisu) v časti 6,79 eur s

prísl., pričom výrok napadnutého rozsudku nezodpovedá ani zistenému skutkovému stavu veci, ktorý je uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 3 tohto rozsudku.

4. Žalobca sa podaným návrhom domáhal pôvodne od žalovanej zaplata sumy 3.189,17 eur s úrokom z úveru vo výške 14,70 % ročne od 02.03.2012 do zaplata sumy 2.266,32 eur , s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne od 02.03.2012 do zaplata sumy 2.266,32 eur a zo sumy 667,02 eur a zo sumy 40,53 eur vo výške 25 % ročne od 03.03.2012 úroku, ktorý návrh odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 9.12.2008 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky do výšky úverového limitu 100.000,- Sk (3.319,36 eur), ktorý žalovaná nesplácala, na základe čoho jej bola zaslaná posledná výzva na zaplata a následne oznámenie o zosplatení úveru zo dňa 21.07.2011, ktorá žalovaná suma pozostáva z istiny úveru vo výške 2.266,32 eur, z vyčíslených úrokov z úveru vo výške 538,14 eur, z vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 215,30 eur, z poplatkov vo výške 128,88 eur, ktorá suma predstavuje spolu 3.148,64 eur.

5. Podaním doručeným súdu dňa 17.06.2013 žalobca opravil petit návrhu tak, že žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.182,38 eur s úrokom 14,70 % ročne zo sumy 2.266,32 eur od 2.3.2012 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.266,32 eur od 2.3.2012 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 2.3.2012 zo sumy 660,23 eur do zaplata a úrokom zo sumy 40,53 eur vo výške 25 % ročne od 03.03.2012 až do zaplata. Zároveň si uplatnil trovy konania.

6. Keďže právny zástupca žalobcu v priebehu konania zobral späť návrh o zaplata sumy 40,53 eur s úrokom vo výške 25 % ročne od 3.3.2012 do zaplata ako aj v časti o zaplata sumy 6,79 eur s 9,5 % úrokom z omeškania od 2.3.2012 do zaplata, preto súd konanie v tejto časti zastavil a predmetom konania zostala suma 3.141,85 eur s príslušenstvom.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že istina, ktorá je predmetom sporu je totožná so sumou, ktorú má žalovaná na základe poskytnutého úveru vrátiť a zároveň si uplatňuje aj nárok na úroky z úveru, ktoré predstavujú odplatu za poskytnutie úveru. Poukázal na skutočnosť, že poplatky boli účtované v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami a tiež na právnu úpravu o bankách, v zmysle ktorého má banka oprávnenie účtovať poplatky až do 8.6.2013, zmluva obsahuje všetky právne náležitosti, preto úver nie je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že poplatky boli vyčíslené zo sadzobníka poplatkov, s ktorými bola žalovaná oboznámená pri uzavretí zmluvy, úver nebol zaplatený a preto požadujú od odporkyne aj úrok z omeškania, ktorý je sankciou za omeškание s plnením peňažného dlhu, pričom poukázal na vyčíslené úroky za obdobie od 21.6.2010 do 1.3.2012 vo výške 538,14 eur, pričom od 2.3.2012 požaduje úroky v nevyčíslenej výške určenej výškou úrokovej sadzby v zmysle zmluvy, ďalej požadoval úroky z omeškania za obdobie od 21.7.2010 do 1.3.2012 vo výške 215,30 eur. Ďalej uviedol, že trvá na žalobe v celom rozsahu, má za to, že nárok uplatnený v tomto konaní je preukázaný, čo do dôvodu a výšky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v čase jej podpisu obsahovala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľskom úvere v tom čase v účinnom znení. Žalobcovi tak vznikol nárok i na zaplata úrokov a poplatkov dohodnutých v zmluve.

8. Žalovaná namietala všetky poplatky, ktoré sú predmetom sporu a to najmä poplatok za výzvu vo výške 28,21 eur a ďalšie dva poplatky po 35 eur titulom výzvy za nesplácanie úveru, ktoré výzvy obdržala a i keď sú v sadzobníku uvedené považovala ich za neprijateľné, pričom pri uzavretí úveru nevedela, že sa môže proti nim brániť. Potvrdila, že úver nespláca od júla 2010, pričom má viac úverov a už v čase poskytnutia úveru žalobcom mala úver z Tatra banky, ktorý nespláca, z Home creditu, z VÚB, celkovo nespláca asi 10 úverov, ktoré od nej veriteľ vymáha, pričom je nezamestnaná a poberá sociálne dávky, do 31.7.2010 bola podnikateľka, následne pracovala za mzdu 300 eur mesačne, ktoré podmienky boli nevyhovujúce, prepustili ju a ďalej pracovala na dohodu a následne sa zaevidovala na úrade práce. Poukázala na neprijateľnú podmienku ohľadne poplatku za spracovanie úveru vo výške 66,39 eur, ktorý je už zaplatený a je obsiahnutý v zmluve ako aj poplatok za vedenie účtu vo výške 1,99 eur mesačne, pretože neplní žiadnu funkciu pre klienta a tieto poplatky už boli judikované nemeckým súdom, nie sú žiadnou protihodnotou. Namietala aj vyčíslenie úrokov z omeškania a poukázala na uznesenie Ústavného súdu, ktorý ohľadne tohto judikoval názor. Uviedla, že úver bol zosplatený dňa 20.7.2011 a do tej doby patrí navrhovateľovi úrok, po nej má nárok len na úroky z omeškania. Namietala aj výšku istiny, pretože úver jej bol poskytnutý vo výške 3.319,39 eur (100.000,- Sk), z ktorého zaplatila celkovo 1.849,21 eur s tým, že poslednú splátku uskutočnila 28.7.2010, ktorú však uskutočnila iba vo výške 76,28 eur a mala

zaplatiť 94,34 eur. Ďalej uviedla, že vyčíslenie jednotlivých splátok je uvedené v zmluve len sumárnymi číslami a počtami splátok, pričom nie je špecifikované akú výšku istiny a úroku má platiť, preto podľa nej je úver bezúročný a bez poplatkov. Ďalej namietala aj debet vo výške 40,53 eur, ohľadne ktorého sa vedie konanie pod sp.zn. 12C/163/2013. Ďalej uviedla, že poplatok za spracovanie úveru je neprijateľný, pretože ako spotrebiteľ nedostáva voči tomuto poplatku reálne plnenie a poskytnutie úveru je v záujme banky, ktorý má znášať ona a poplatok za správu úveru nespĺňa žiaden účel pre spotrebiteľa, úverový účet potrebuje banka kvôli evidencii a nemôže ho požadovať od spotrebiteľa, preto nemôže žiadať, aby spotrebiteľ platil niečo, čomu banka neposkytuje. Žiadala, aby súd určil zmluvnú podmienku, podľa ktorej je povinnosť viesť bežný účet v banke v bode 8 obchodných podmienok, pretože podľa zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie spotrebiteľovi ukladať povinnosť bez právneho dôvodu a teda úver v banke nepokladá za právny dôvod k tomu, aby bola nútená mať v banke bežný účet, za ktorý musí platiť, i keď ho chcela už viac krát zrušiť a od augusta 2010 ho nevyužíva je pre ňu nepotrebný. Ďalej poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ si sám posunul splatnosť dlhu ku dňu 20.7.2011, pričom posledná splátka úveru mala byť 20.12.2012 podľa zmluvy. Uviedla, že poplatok za správu úveru bol dňom 9.6.2013 uznaný za neprijateľný poplatok a ak súd rozhodne inak žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia respektíve navrhla, aby súd nepriznal plnenie z tohto poplatku za obdobie od poskytnutia úveru alebo od účtovania tohto poplatku až do doby pokiaľ bol účtovaný. Ďalej poukázala na neprávoplatné rozhodnutie OS Nitra č.k. 14C/316/2012.

9. Súd okrem výsluchu právneho zástupcu žalobcu a žalovanej doplnil dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, so zmluvou o bežnom účte, s poslednou výzvou, s kópiou doručenky, s oznámením o spoplatnení úveru, s posledným pokusom o zmier, s prehľadom úverového účtu, s obchodnými podmienkami, s prehľadom úrokových sadzieb, s prehľadom poplatkov, s uznesením ústavného súdu, s výňatkom z rozhodnutia vrchného krajského súdu a s rozhodnutiami Nemeckého spolkového súdneho dvoru, so špecifikáciou pohľadávky, so špecifikáciou splátok, s rozsudkom OS Nitra č.k. 14C/316/2012-80, s uznesením KS Bratislava sp.zn. 1 Cob 420/2010, so spisom OS Nitra sp.zn. 14C/316/2012 a z neho: návrh, rozsudok, spis OS Nitra 12C/163/2013 a z neho: návrh, rozsudok KS v Nitre č.k. 25Co31/2011-186, s rozsudkom KS v Nitre sp.zn. 9Co70/2011 a dospel k tomuto skutkovému a právnomu záveru:

10. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.12.2008 poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur) pri úrokovej sadzbe 14,70 %, RPMN 18,40 %, priemerná RPMN pri uzavretí zmluvy činila 19,29 %. Žalovaná sa zaviazala splácať úroky a istinu v 48 mesačných splátkach po 94,34 eur s tým, že prvá splátka bude splatná 20.01.2009 a posledná splátka bude splatná dňa 20.12.2012. Žalovaná splátky nerealizovala a preto žalobca vyhlásil zostatok úveru za splatný dňom 20.7.2011. Žalovaná suma pozostávala z vyčíslenej istiny vo výške 2.266,32 eur, z poplatkov za správu úveru a za výzvy spolu vo výške 122,09 eur, z vyčíslených úrokov vo výške 538,14 eur za obdobie od 21.06.2010 do 1.3.2012, z vyčíslených úrokov z omeškania za obdobie od 21.7.2010 do 1.3.2012 vo výške 215,03 eur. Odporkyňa namietala vyčíslené poplatky za správu úveru za výzvy ako aj poplatok za spracovanie úveru vo výške 66,39 eur, poplatky za vedenie účtu vo výške 1,99 eur. Uviedla, že poslednú splátku uskutočnila 28.7.2010, avšak iba vo výške 76,28 eur a úver splácala riadne do júna 2010. Zo správy úverového účtu žalovanej súd zistil, že riadne úver splácala do 20.6.2010. Z výpovede žalovanej súd zistil, že má celkovo poskytnutých 10 úverov a to aj z iných peňažných ústavov, ktoré taktiež nespláca a sú predmetom súdnych konaní.

11. Podľa § 4 ods. 1. Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

12. Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona, ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

13. Podľa ods. 3 cit. zák. ust., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods.6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí

peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úroku z omeškania a poplatok z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca so žalovanou uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorý žalovaná riadne nesplácala, preto ho žalobca zosplatnil. Súd mal taktiež za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne v časti sumy 3.019,79 eur. Súd priznal predmetnú sumu, ktorá pozostáva z nezaplatennej istiny vo výške 2.266,32 eur, zo sumy vyčísleného úroku vo výške 538,14 eur, ktorý je vyčíslený za obdobie od 21.6.2010 do 01.03.2012, zo sumy vyčísleného úroku z omeškania vo výške 215,03 eur za obdobie od 21.7.2010 do 1.3.2012 a ďalej súd priznal navrhovateľovi aj úrok 14,70 %, ktorý je dohodnutý v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Predmetný úver sa zaviazala žalovaná splácať v 48 splátkach, pričom úrok nepredstavuje sankciu uplatňovanú v súvislosti s porušením povinnosti žalovanej splácať poskytnutý úver riadne a včas ale predstavuje súčasť peňažného záväzku žalovanej ako dlžníka, tento nie je v rozpore s dobrými mravmi ohľadne výšky úveru a preto ho súd priznal od doby 2.3.2012 do zaplatenia, pričom od 1.3.2012 bol úrok súčasťou žalovanej sumy a bol vyčíslený a zároveň súd priznal aj úrok z omeškania, ktorý je inou sankciou a to pri omeškaní dlžníka so splácaním dlhu, pričom výšku úrokov z omeškania upravuje nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. účinné od 1.1.2009 v § 3 tak, že výška úrokov je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola ku dňu omeškania 1,5 % a preto súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania od 2.3.2012 ním požadovanej percentuálnej sadzbe.

24. OZ neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. V tejto súvislosti Najvyšší súd ČR v rozsudku z 27.06.2007 sp. zn. 33Odo/657/2005 vyslovil záver, že nie je možné vylúčiť, aby si zmluvné strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky aj za dobu, počas ktorej bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda aj za dobu, počas ktorej je dlžník v omeškaní so splnením svojho záväzku z dôvodu, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti úveru veriteľovi nevrátil. Úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, avšak majú odlišné funkcie, a treba ich odlišovať. Kým zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškanie so zaplatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ho môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté. Pritom platí, že môžu existovať vedľa seba. Najvyšší súd nesúhlasil s právnym názorom odvolacieho súdu, že úroky podľa § 658 ods. 1 OZ možno zásadne dohodnúť len na dobu dohodnutej splatnosti istiny a že od tohto okamžiku zmluvné úroky nenabiehajú a nastupujú úroky z omeškania. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, je vždy určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán. Tento záver zopakoval Najvyšší súd ČR aj v rozsudku z 24.07.2014 sp. zn. 33Cbo/140/2014 tak, že súdna prax a odborná literatúra sa zhodujú v tom, že zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzkov v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona, ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. I keď dlžník nie je v omeškaní so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj z pôžičky, kde neboli dohodnuté úroky. Oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná, alebo nejedná o občianskoprávny vzťah. V danom prípade dohodnutý úrok v zmluve vo výške 14,70 % ročne patrí žalobcovi ako veriteľovi do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, a preto žalovaná ako dlžníka je povinná vrátiť žalobcovi

nielen poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úrok z úveru, ktorý nemá vplyv na omeškanie žalovanej ako dlžníka, ale je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka.

25. Ku skutočnosti, že zmluva o spotrebiteľskom úvere by mala byť podľa argumentácie žalovanej bezúročná a bez poplatkov, pretože podľa nej by mala zmluva obsahovať konkrétnu výšku, počet a termíny jednotlivých splátok prípadne poplatkov s tým, že v zmluve je len výška mesačnej splátky, ktorá nie je konkretizovaná na istinu a úrok súd poukazuje na znenie zákona o spotrebiteľských úveroch § 4 ods. 2, v zmysle ktorého predmetná zmluva v čase jej uzavretia vzhľadom na právnu úpravu obsahuje zákonom požadované náležitosti, teda obsahuje povinné údaje a teda nie je možné ju vyhlásiť za bezúročnú a bez poplatkov.

26. Súd nepovažoval žalobu za dôvodne podanú v časti uplatnených poplatkov 122,09 eur. Súd sa stotožňuje s rozhodovacou líniou potvrdenou Vrchným Krajským súdom Karlsruhe z 03.05.2011 (17U 192/2010), podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd neakceptoval, že žalobca si účtoval poplatky, na ktoré nemá nárok.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá náhradu trov konania právo.

28. O priznaní náhrady trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalobca sa domáhal zaplata sumy 3.141,85 eur (istina + úrok + úrok z omeškania) (100 %) úspešný bol v časti zaplata sumy 3.019,76 eur (96,11 %). Úspech žalovaného bol 3,89 %. Čistý úspech žalobcu je v rozsahu 92,22 % a preto súd priznal žalobcovi nárok na trovy konania v rozsahu 92,22 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C. s. p. ) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.